

LA NOSTRA NENA HA FET TRES ANYETS

Ricardo de la Rosa Fernández
Col·legiat núm. 21.964 ICAB

El 18 d'octubre de 2014 entrà en vigor la Llei 11/2014, del 10 d'octubre, per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i per a erradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia. El text català va obrir una visió integral i transversal en la matèria, amb els límits de les competències de la Generalitat. I va ser un motiu d'esperança, ja que la norma no només reconeix uns drets, sinó que també marca un catàleg de conductes sancionables, basades totes elles en diferents tipus de discriminacions que poden sofrir les persones del col·lectiu LGTBI.

Ja fa un any i mig vaig dir aquí mateix, tot explicant el funcionament de la Llei, que apart dels tres tipus d'infraccions contemplades per la norma (infraccions lleus, greus i molt greus), s'establí un catàleg de sancions que només contemplaven en primer lloc la possibilitat d'imposar multes a qui hagués infringit la llei, tenint en compte que aquestes multes es basaven en la quantia equivalent a l'import de l'indicador de renda de suficiència de Catalunya corresponent a un període d'entre tres mesos i un dia i deu mesos, podent aplicar-se també com sanció la prohibició de rebre ajuts o subvencions públics per un període d'un a cinc anys, o bé la prohibició de contractar amb l'Administració de la Generalitat, els seus organismes autònoms i els seus ens públics per un període d'un i tres anys. Al respecte, ja vaig advertir i continuo dient que la quantia de les possibles sancions és poc exemplar, de manera que infringir la Llei pot resultar realment econòmic a la persona que està discriminant.

I també comentava fa un any i mig que el procediment per a poder sancionar es fonamentava, *momentàniament*, en l'aplicació del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador en l'àmbit administratiu de la Generalitat de Catalunya. Deia *momentàniament*, ja que des del naixement de la Llei, està previst que la Generalitat aprovi un procediment sancionador específic que permeti aplicar les sancions als fets discriminatoris d'una manera especial i amb unes necessàries particularitats, tenint en compte que el que està en joc en aquest cas són els drets fonamentals de la persona.

Doncs bé: lamentablement i tot i que la Llei, la nostra "nena", compta ja amb l'edat de tres anyets, la Llei encara es troba en una situació de precarietat tremenda. Per una banda, perquè no s'han posat a disposició de l'aplicació de la llei suficients recursos que en permetin un desplegament en bones condicions, amb un nombre de personal adequat que pugui fer un bon seguiment de la víctima, de les seves necessitats, que pugui aplicar amb agilitat el procediment sancionador i que tingui ben clar que la nostra societat només té clar que ha de respectar els drets de l'altre, si l'aplicació de la Llei és (o pot ser) realment exemplar.

Lamentablement i tot i que la Llei, la nostra "nena", compta ja amb l'edat de tres anyets, la Llei encara es troba en una situació de precarietat tremenda

Mentre la Llei mantingui un quadre de sancions baixíssimes, o que probablement no tinguin una gran incidència en les butxaques dels infractors, aquests mai es prendran seriosament el seu deure de respecte pels drets humans del col·lectiu LGTBI. És més: les quantitats econòmiques imposades en tres anys per part de la Generalitat per sancions de la Llei 11/2014 és realment baixíssima, quan en realitat el nombre d'actes discriminatoris sancionables no ha aturat el seu creixement.

Tres anys després de que la Llei entrés en vigor, la seva aplicació no compta amb una dotació pressupostària adequada de cara a la seva aplicació pràctica. I d'igual manera, tampoc s'ha donat un desenvolupament adient que faci que la Llei compti amb un reglament d'aplicació que pormenoritzi el seu detall d'aplicació pràctica i efectiva.

Fa ben poc, l'octubre de 2017, es va aprovar el protocol de l'anomenat "deure d'intervenció de les persones que treballen a les administracions públiques de Catalunya, per a fer efectiu l'abordatge de l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia a Catalunya". De moment, aquest és l'únic desplegament pràctic que ha observat la llei en tres anys. I, tot i que el deure d'intervenció es va incloure a la llei com una novetat, implicant la obligació del personal públic de fer aplicar i denunciar aquells actes que fossin discriminatoris pel col·lectiu LGTBI, en realitat aquest protocol s'ha centrat en un aspecte que ja ve obligat per a tota persona que treballi al sector públic: si la Llei 11/2014 pretén evitar i perseguir la discriminació LGTBI, hem de recordar que la lluita pel respecte dels drets fonamentals és una obligació per a tot el funcionariat i, per això en el fons, el deure d'intervenció no és cap novetat, sinó una obligació inherent al fet que algú treballi a una administració pública.

Per tant, tant de bo la Llei 11/2014, la nostra "nena", pugui fer molts més anys, és clar. Però també tant de bo que algú pugui tenir en compte els meus suggeriments, ja que en cas contrari, mantindrem una norma exemplar, però sense efectes pràctics adequats a la nostra societat. Per això s'ha fet necessària, des de les organitzacions LGTBI de Catalunya, una reivindicació ferma que en els últims mesos s'ha fet palesa i a la qual també em sumo com professional que ha d'aplicar la Llei.